

Pravilo

Predgovor

Poslušaj, sin, pravila učitelja, nagni uho svojega srca, rad sprejmi prigovarjanje svojega dobrega očeta, in ga v dejanju izpolni! Tako se boš s trudom pokorščine vrnil k njemu, od kogar si se oddaljil z lenobo nepokorščine.

Tebi je torej sedaj namenjena moja beseda, kdorkoli si, ki si se odpovedal lastni volji, se želiš bojevati za Gospoda Kristusa, pravega Kralja, in sprejemaš najmočnejše in sijajno orožje pokorščine.

2. poglavje

Kakšen mora biti opat

Opat, ki je vreden, da vodi samostan, se mora zmeraj spominjati, kako ga ogovarjajo, ter z dejanji opravičiti ime 'predstojnik'. Verujemo namreč, da je v samostanu Kristusov namestnik, saj ga imenujemo z njegovim imenom, kakor pravi apostol: »Prejeli ste duha posinovljenja, v katerem kličemo: Abba, Oče!« (Rim 8,15; prim. Gal 4,6).

Zato opat ne sme učiti, določati ali ukazovati ničesar, kar ni v skladu z Gospodovo postavo. Njegovo ukazovanje in poučevanje naj prešinjata srca učencev kot kvas Božje pravičnosti. Opat naj se zmeraj zaveda, da se bo pri strašni Božji sodbi preiskalo oboje: njegov nauk in pokorščina učencev. ...

Kdor torej sprejme ime 'opat', mora svoje učence voditi z dvojnim naukom: Vse dobro in sveto naj pokaže bolj z dejanji kot z besedami.

7. poglavje

O ponižnosti

PRVA stopnja ponižnosti je v tem, da ima človek zmeraj pred očmi strah Božji in se skrbno varuje, da tega ne bi pozabil. Neprenehoma se spominja vsega, kar je Bog zapovedal. V srcu zmeraj premišljuje, kako bodo tisti, ki Boga zaničujejo, zaradi svojih grehov goreli v peklu, tistim, ki se Boga bojijo, pa je pripravljeno večno življenje. Zato se vsak trenutek varuje grehov in napak, da jih ne bi storil v mislih ali z jezikom, z rokami ali nogami, s svojo voljo ali z mesenim poželenjem.

...

ENAJSTA stopnja ponižnosti je v tem, da menih, ko pripoveduje, govori mirno in brez glasnega smeha, s ponižno resnobo, z malo in pametnimi besedami ter ne s kričanjem, kakor je pisano: »Modrega spoznaš po tem, da malo govori«.

...

18. poglavje

Vrstni red psalmov

Najprej se izreče vrstica: »O Bog, ozri se name in me poslušaj, Gospod, pridi in mi pomagaj!« nato Slava Očetu in pesem tiste ure.

Potem ob nedeljah pri prvi pojejo štiri odlomke stoosemnajstega psalma. Pri drugih molitvenih urah, to je pri terci, seksti in noni, pojejo tri odlomke iz istega stoosemnajstega psalma. Ob ponedeljkih pri prvi molijo tri psalme, in sicer prvega, drugega in šestega. Tako pri prvi do nedelje vsak dan zmolijo tri psalme po vrsti do devetnajstega, pri čemer

devetega in sedemnajstega razpolovijo na dva dela. Tako se nedeljske vigilije zmeraj začnejo z dvajsetim psalmom. ...

Tako je urejena molitev psalmov podnevi, vse ostale psalme pa naj enako razdelijo na sedem nočnih vigilij, in sicer tako, da daljše psalme razdelijo in ima vsaka nočna ura po dvanajst psalmov.

Predvsem pa opozarjamo na sledeče: **Če ta razvrstitev psalmov komu ne ugaja, naj pripravi drugačno razvrstitev, če meni, da bo tako bolje. Na vsak način pa je treba gledati, da vsak teden zmolijo ves psalterij s stopetdesetimi psalmi in da se zmeraj znova začne pri nedeljskih vigilijah.** Menihi, ki v enem tednu ne zmolijo vsega psalterija s pripadajočimi slavonspevi, pač zelo zanikrno opravljajo svoje pobožnosti, saj beremo, da so naši sveti očetje prizadevno opravljali v enem dnevu, kar naj bi mi mlačneži opravili vsaj v enem tednu.

72. poglavje

O pravi gorečnosti, ki jo morajo imeti menihi

Kakor imamo napačno in zagrenjeno gorečnost, ki odvrta od Boga in vodi v pekel, tako imamo pravo gorečnost, ki odvrta od grehov ter vodi k Bogu in v večno življenje. To gorečnost naj torej menihi gojijo z zavzeto ljubeznijo, to se pravi, naj »v spoštovanju drug drugega prekašajo« (Rim 12,10), svoje telesne in značajske slabosti naj med seboj prenašajo z vso potrpežljivostjo ter naj tekmujejo v medsebojni pokorščini. Nihče naj ne išče lastne koristi, ampak rajši to, kar je koristno drugemu. Drug drugemu naj izkazujejo čisto bratsko ljubezen. Naj se bojijo Boga v ljubezni! Svojega opata naj ljubijo z iskreno in ponižno ljubeznijo! Ničesar naj višje ne cenijo od Kristusa, ki naj nas vse skupaj privede v večno življenje!

73. poglavje

To Pravilo ne obsega vsega, kar je za popolnost potrebno

To Pravilo smo napisali, da bi z njegovim izpolnjevanjem v samostanih izpričali vsaj neko nravno raven in začetek samostanskega življenja.

Kdor pa hoče hitro priti do popolnosti samostanskega življenja, naj se poglobi v nauke svetih očetov in po njih živi; to ga bo pripeljalo do vrhunca popolnosti. Mar ni vsaka stran in vsaka od Boga navdihnjena beseda **Stare in Nove zaveze** najboljšo vodilo za človeško življenje? Ali katera knjiga svetih katoliških očetov glasno ne govori o tem, kako lahko naravnost pridemo k svojemu Stvarniku? Pa tudi **‘Razprave očetov’**, **‘Ustanove cenobijev’** in **‘Življenjepisi očetov’**, kakor tudi **Pravilo našega svetega očeta Bazilija** – kaj drugega so kot pripomočki dobrim in poslušnim menihom za krepostno življenje?

Za nas lene, ki slabo in zanikrno živimo, pa pekoča sramota.

Kdorkoli si, ki hitiš v nebeško domovino, s Kristusovo pomočjo izpolnjuj to skromno Pravilo, ki smo ga napisali za začetnike. Šele potem boš lahko tudi ti pod Božjim varstvom dospel do zgoraj omenjenih višjih vrhov vednosti in čednosti.

Prevod Gregorič-Ilc